

Spørgsmål 9:

»Hvad vil konsekvensen være af at øge den kommunale landsudligning fra 0,5 til 0,55?«

Svar:

Jævnfør svaret til spørgsmål 8 vises i tabel 8, *kolonne (5)*, hvorledes en forhøjelse af udligningsniveauet af beskatningsgrundlaget i landsudligningen fra 0,50 til 0,55 vil påvirke tilskuddet for hver enkelt kommune, målt som procentpoint af det skønnede beskatningsgrundlag for 1984.

I en ren mellemkommunal udligningsordning medfører et højere udligningsniveau, at tilsvarekommunerne må yde et større tilsvær og tilskudskommunerne får et tilsvarende større tilskud. Da hovedstadskommunerne med få undtagelser (Skovbo, Hvalsø og Skiby) er tilsvarekommuner i beskatningsgrundlagsudligningen i landsudligningen, medfører ændringen i udligningsniveauet, jfr. *kolonne (5)*, at hovedstadsområdet belastes. Til gengæld opnås en fordel for de kommuner, der har de laveste indkomster, og som efter forslaget må bære en mindre belastning.

Spørgsmål 9 a:

»Hvad vil konsekvensen være af at nedsætte vejkrateriets vægt til 0,020 for kommunerne?«

Svar:

Jævnfør svarene til spørgsmål 8 og 9, vises der i *kolonne (6)* i tabel 8, virkningerne af en nedsættelse af vejkrateriets vægt både fra 0,026 til 0,020 i hovedstadsudligningen og fra 0,031 til 0,020 i landsudligningen i opgørelsen af udgiftsbehovstallet.

Kommuner med et, i forhold til gennemsnittet, stort vejnet vil lide tab (+) ved denne ændring, hvorimod kommuner med et forholdsvis lille antal km vej vil få gevinst (-).

Spørgsmål 9 b:

»Hvad vil konsekvensen være af 9 + 9 a samtidig?«

Svar:

Hvis man både hæver beskatningsgrundlagsudligningen i hele landet fra 0,5 til 0,55 samt nedsætter vejkrateriets vægt til 0,020

som beskrevet i svaret til spørgsmål 9 a, vil den samlede virkning blive af samme karakter som den i svaret til spørgsmål 9 beskrevne. Dette skyldes, at det ændrede udligningsniveau »slår stærkere igennem« end vejkrateriets vægt-nedsættelse. Som det fremgår af *kolonne (7)* i tabel 8, bliver den samlede effekt dog typisk afdæmpet noget set i forhold til kun at forhøje udligningsniveauet (*kolonne (5)*).

Spørgsmål 10:

»En del af de højere indkomster i de kommuner, hvis beskatningsgrundlag pr. indbygger er større end gennemsnittet stammer fra en større erhvervsfrekvens blandt det samlede antal erhvervsaktive. Den høje erhvervsfrekvens afleder i sig selv ekstra udgifter. Ville det ikke være rigtigt at fratrække »udgifter, der er nødvendige for erhvervelse af indkomster« (f.eks. daginstitutionsudgifter, eller en del af disse) inden der skete en udligning af skattegrundlag?«

Svar:

Som fremhævet i finansieringsudvalgets betænkning om »Kommunal udligning og tilskud til kommuner« (betænkning nr. 963, oktober 1982) er formålet med den kommunale udligning at skabe mere ensartede muligheder for, at kommunerne kan yde den samme service til en samme »pris« hvor »prisen« udtrykkes med de faktiske skattesatsers størrelse. Sagt med andre ord, bør variationer i de kommunale serviceniveauer så vidt muligt afspejles i tilsvarende variationer i skattesatserne.

Da der som nævnt er tale om de faktiske skattesatser, vil en udligning kun bidrage til målsætningen om størst mulig overensstemmelse mellem skat og service, såfremt der udlignes på det samme indkomstgrundlag, som kommunerne udskriver skat på (dvs. beskatningsgrundlaget). Foretages der en korrektion af indkomsterne forinden udligningsberegningen, således at skattegrundlaget kommer til at afvige fra »udligningsgrundlaget«, vil skattesatserne – selv i en situation med fuld udligning – ikke afspejle serviceniveauerne.

I finansieringsudvalgets betænkning udtrykkes dette på den måde, at »udligningen må bygge på den lovgivning og praksis, der